

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/40/2019
Identifikačné číslo spisu: 1215219326
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1215219326.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Obec Kysucký Lieskovec, so sídlom Kysucký Lieskovec 29, IČO: 00 314 081, zastúpeného advokátom JUDr. Štefanom Strýčekom, so sídlom F. Kráľa 2080, Čadca, proti žalovanému: EUROKAPITAL, a.s., so sídlom Ružinovská 3, Bratislava, IČO: 36 759 309, zastúpeného advokátkou JUDr. Lenkou Maňarovou, so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, o zaplatenie 15 268,82 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 26Cb/344/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2019, č. k. 3Cob/128/2018-260, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. januára 2019, č. k. 3Cob/128/2018-26 potvrdil výroky I. a V. rozsudku Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 18. októbra 2017, č. k. 26Cb/344/2015-217, ktorým súd prvej inštancie I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12 690,- eur s príslušenstvom, II. vo zvyšku žalobu zamietol, III. konanie v časti o zaplatenie sumy 2.596,82 eur zastavil, IV. konanie o vzájomnej žalobe žalovaného zastavil a V. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 22. marca 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania mala byť podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. a/ C.s.p., ako aj podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

2.1. Vádu zmätočnosti podľa § 420 písm. a/ C.s.p. videl žalovaný v tom, že predmetný spor mal byť rozhodnutý v rozhodcovskom konaní, keďže medzi stranami sporu bola uzatvorená rozhodcovská zmluva, v dôsledku čoho nebola daná právomoc všeobecných súdov v predmetnej veci. Vo všeobecnej rovine zároveň vytýkal súdom nesprávne zistenie skutkového stavu a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

2.2. Nesprávne právne posúdenie veci dovolateľ videl v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 47a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) na objednávku žalobcu z 21. novembra 2014, ktorá bola zverejnená v zákonnej lehote, a to napriek tomu, že sa na ňu vzťahovala výnimka podľa § 47a ods. 3 OZ. Taktiež žalovaný namietal nesprávne posúdenie jeho nároku voči žalobcovi vo výške 12 658,80 eur, ako aj nesprávnosť rozhodnutia o trovách konania, na ktoré mali sudy nižšej inštancie aplikovať ustanovenie § 257 C.s.p.

3. Žalobca vo vyjadrení z 10. mája 2019 navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. V zmysle viazanosti dovolacími dôvodmi tak, ako ich uplatnil žalovaný (§ 440 C.s.p.), posudzoval dovolací súd, či sú splnené podmienky pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 431 C.s.p., ktorý mal byť naplnený výlučne existenciou vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. a/ C.s.p., a vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 432 C.s.p., v zmysle ktorého malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

5.1. Vzhľadom na uvedené nebol dovolací súd oprávnený zaoberať sa všeobecnými tvrdeniami žalovaného o údajnom nesprávnom zistení skutkového stavu a o údajnej nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, keďže ani z obsahu dovolania nie je zrejmé, o aký dovolací dôvod sa má jednať. Dovolací súd navyše nie je oprávnený vytvárať si vlastnú argumentáciu, ktorú (možno) chcel žalovaný predostrieť v dovolaní, a nahrádzať tak úkony, ktoré mala uskutočniť advokátka zastupujúca žalovaného v predmetnom spore.

6. Pokiaľ ide o vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. a/ C.s.p., dovolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 5 C.s.p., v zmysle ktorého na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí, súd skúma, či sa spor nemá prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní (ods. 1). Na námietku uplatnenú neskôr súd neprihliada (ods. 2). Z uvedeného vyplýva, že ak je medzi stranami uzatvorená rozhodcovská zmluva a žalobca inicioval konanie na všeobecnom súde, môže žalovaný vzniesť námietku nedostatku právomoci najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu v spore patrí (t. j. vyjadrenie k žalobe alebo odpor proti platobnému rozkazu), na námietku vznesenú neskôr sa neprihliada, v dôsledku čoho má právomoc prejednať a rozhodnúť spor všeobecný súd. Len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že rovnaké pravidlo bolo obsiahnuté aj v ustanovení § 106 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom v čase začatia konania.

6.1. Žalovaný v rozhodovanej veci - hoci bol od začiatku konania zastúpený advokátkou - námietku, že má byť spor prejednaný a rozhodnutý v rozhodcovskom konaní nevzniesol v prvom procesnom úkone, ktorý mu v spore patril (t. j. v odpore proti platobnému rozkazu), ale až v poradí treťom vyjadrení vo veci. Predmetnú námietku tak žalovaný uplatnil oneskorene a nebolo možné na ňu prihliadať (k tomu viď aj body 59. až 61. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

6.2. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že konanie pred súdmi nižšej inštancie nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. a/ C.s.p.

7. Pre dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. (t. j. nesprávne právne posúdenie veci), platí, že musí byť vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p. Ak jeho vymedzenie nezodpovedá uvedenému zákonnému ustanoveniu, je naplnený dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p. Už v judikáte č. R 83/2018 pritom najvyšší súd uviedol, že „ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť (to znamená predložiť vlastnú právnu argumentáciu na dovolateľom nastolenú právnu otázku - pozn. dovolacieho súdu) a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť“.

7.1. Predmetné náležitosti pri vymedzení dovolacieho dôvodu dovolanie žalovaného nespĺňa, v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

8. Žalovaný síce vytýkal konajúcim súdom nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 47a OZ, avšak ani z obsahu dovolania nie je zrejmé, aká právna otázka má byť predmetom dovolacieho prieskumu. Rovnako dovolateľ neuviedol, v čom konkrétne súdy predmetné zákonné ustanovenie nesprávne aplikovali a nepredostrel žiadnu vlastnú právnu argumentáciu, ktorej (ne)opodstatnenosť mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí posudzovať.

8.1. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že súdy nižšej inštancie nesprávne posúdili jeho nárok voči žalobcovi vo výške 12.658,80 eur, dovolací súd uvádza, že v tejto časti dovolateľ v skutočnosti nenamietal nesprávne právne posúdenie (a nedomáhal sa riešenia právnych otázok zo strany dovolacieho súdu), ale išlo len o prejav jeho nespokojnosti, keďže konajúce súdy sa nestotožnili s ním predloženou argumentáciou, čo obsahovo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 432 C.s.p. (a ani dovolaciemu dôvodu podľa § 431 C.s.p.).

8.2. V časti, v ktorej dovolateľ namietal neaplikovanie ustanovenia § 257 C.s.p. na rozhodnutie o trovách konania, dovolací súd okrem už uvedeného len v stručnosti konštatuje, že dovolanie proti rozhodnutiu o trovách konania nie je prípustné podľa § 420 C.s.p. a ani podľa § 421 C.s.p. (k tomu v podrobnostiach vid' 3CdoGp/2/2016 a 3Obdo/19/2018).

9. Vzhľadom na to, že konanie na odvolacom súde nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. a/ C.s.p. (pri súčasnom nevymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C.s.p. spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p.), najvyšší súd odmietol dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.